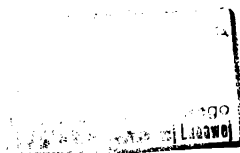

3 listopada 1924 r.

URZĄD PATENTOWY

C04b 41/34

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

№ 313.

Kl. 80b²³.

Bank Przemysłowców Tow. Akc.,
Poznań (Polska).

**Sposób wyrobu na zimno szkliwa dla materiałów budowlanych, jak beton,
piaskowiec, glina, mury.**

Zgłoszono: 13 września 1919 r.

Udzielono: 26 czerwca 1924 r.

Pierwszeństwo: 6 lipca 1915 r. (Niemcy).

Podług znanych przepisów do wyrobu na zimno szkliwa dla cementu, murów i t. p. płaszczyzn używano następującego sposobu: zapomocą rozpylacza dmuchało się zaprawę na wilgotne płaszczyzny wykończone, zachowując równocześnie w powietrzu otaczającym pewną ilość wilgoci aż do stwardnienia polewy. Powyższy sposób nie zawsze bywał skuteczny, mianowicie szkliwo w wielu wypadkach wcale się nie utworzyło, albo wkrótce znikало, albo też materiały budowlane pociły się alkalią, tracąc tym sposobem połysk polewy.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest sposób wyrobu na zimno polewy dla materiałów budowlanych, mianowicie dla betonu, piaskowca, gliny, muru i t. p., podług którego masę polewy,

t. j. sproszkowany materiał wiążący, rozrabia się nie w czystej wodzie, lecz w wodzie zawierającej małą domieszkę (mniej więcej 1:5 do 1:10) materiałów smolnawych, utlenionych w obecności alkaliów i wolnych od lotnych olejów, przeważnie, tak zwanego, cerezytu (a więc emulsji), a następnie rozpryskuje się ją w znany sposób zapomocą rozpylacza na miejsca, mające być szkliwem pokryte, lub też zapomocą innego sposobu, na przykład posmarowania lub polania. Niniejszy sposób, w porównaniu do znanego dotąd, posiada cenne zalety. Przedewszystkiem wykorzystuje się w niniejszym wynalazku znaną właściwość wyżej wskazanej domieszki zapobiegania potem alkalicznym (szczególnie przy betonie jako materiale bu-

dowlanym), wskutek czego szkliwo z tego powodu nie traci swego połysku. Następnie zbyt jest umieszczanie pokrytych szklivem powierzchni materiałów budowlanych w wilgotnym miejscu, względnie utrzymywanie otaczającego powietrza w stanie wilgotnym; wobec tego materiały budowlane, po posmarowaniu ich polewą, można składać w jakimkolwiek suchym miejscu, znacznie obniżając w ten sposób koszt wyrobu (oszczędność wynosi około 70%). Dalsza zaleta polega na tem, że lśniący połysk polewy wytwarza się we wszystkich wypadkach bez wyjątku, niema więc braków, i że połysk jest trwały. Wreszcie i zewnętrzny wygląd polewy przewyższa wszystkie dotychczasowe swym połyskiem perłowym, którego dawniejsze nie posiadały, a przeciąg czasu 24 godzin, potrzebnych do całkowitego wytworzenia szkliwa, zalicza się do zalet powyższego sposobu, ponieważ po upływie tego czasu materiały budowlane gotowe są zaraz do użytku, a nie dopiero po 8 dniach, potrzebnych do wytworzenia szkliwa dawniejszym sposobem, podług którego przedmioty pokryte polewą musiały przez kilka dni leżeć w wodzie. Niniejsze szkliwo chociaż nadzwyczaj szybko wytworzone jest znacznie mocniejsze od szkliwa, wytworzonego dawniejszym sposobem.

Nowy sposób ma tę bardzo ważną zaletę, że przed nałożeniem tworzącej połysk mieszaniny na materiały budowlane, nie smaruje się ich emulsją wody z nad-

mienioną domieszką, lecz emulsję rozrabia się bezpośrednio z masą szklivą. Próby czynione w pierwszym kierunku zawiodły bez wyjątku, ponieważ szkliwo z płaszczyzn posmarowanych emulsją bardzo łatwo odpadało.

Wykonanie niniejszego sposobu jest następujące: potrzebną do wyrobu szkliwa ilość cementu miesza się z odpowiednią ilością farby lub zmieszanych kolorowych kamieni, mieszaninę tę rozrabia się ze stanowiącą mniej więcej jedną część emulsją materiałów smolnawych, utlenionych w obecności alkaliów i wolnych od olejów lotnych, przeważnie z tak zwanym cerezytem i z dziesięcioma np. częściami wody, a następnie tak przygotowaną mieszaninę nakłada się na odnośne płaszczyzny materiałów budowlanych.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób wyrobu na zimno szkliwa dla materiałów budowlanych jak beton, piaskowiec, glina, mur, zapomocą pokrywania mieszaniną, tworzącą szkliwo, składającą się ze sproszkowanego materiału wiążącego, tem znamienity, że mieszaninę tę rozrabia się wodą, zawierającą małą domieszkę materiałów smolnawych, utlenionych w obecności alkaliów i wolnych od olejów lotnych, przeważnie tak zwanego cerezytu i nakłada się ją w znany sposób zapomocą rozpylania, smarowania, polewania i t. p. na powierzchnie materiałów budowlanych, mające być szklivem pokryte.